

За істину, добро і мудрість

Наша газета

Тут янголи оберігають,
не знаючи втоми,
Тут спогади теплі живуть,
і душа знов сміється.
Сюди повертаюсь,
неначе до себе додому,
Бо тут ціла вічність минула,
тут – моє серце.

Дарина Халявка,
випускниця 2014 р.

Сьогодні в номері:

- Відкритий лист учителю (ст.2)
- Що для вас значить 1 вересня (ст.3)
- Поради майбутнім учителям (ст.4)

- Другий раз у перший клас (ст.5)
- Школа вожатого - це креатив (ст.6)
- Моя мама – вчитель (ст. 7)
- Увага конкурс! (ст. 8)

*Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С.Макаренка «Вересень - 2014»

Відкритий лист учителю

І знову осінь... Червоноликі айстри стоять на шкільному подвір'ї, веселий дзвінок скликає учнів до школи. Але цього року він не покликав мене до моєї шкільної партії і я не подарувала Вам ваші улюблені хризантеми.

Для мене Ви завжди були другою мамою, завжди підтримували мене в тяжку хвилину, давали мені лише хороші та мудрі поради. Ви пробудили в мені нескорену любов до Батьківщини, виховали в мені патріота. Ваші теплі та ніжні слова на-

віки будуть вкарбовані в моє ще зовсім юне серце.

Та найбільше я вдячна за те, що Ви пробудили в мені талант поета, відкрили в моїй душі щось прекрасне та особливе. Я досі пам'ятаю той день, коли Ви, прослухавши мого першого вірша, справді хвалили мене, що він справжній витвір мистецтва.

Скільки б років не минуло, я завжди Вас згадуватиму. І саме тепер, коли обрала собі професію вчителя, я мрію, щоб мене так само полюбили діти.

Я хочу стати саме таким учителем, як Ви!

Карина Спичак, студентка групи У-52

Проводжаючи на заслужений відпочинок

Шановні наші викладачі
Лідіє Іванівно Бельчич,
Олеже Володимировичу Шевченко,
Лідіє Іванівно Комісаренко!

Від щирого серця прийміть вітання з Днем учителя! Ми говоримо вам велике спасибі за ті роки, що ви були з нами. Ваш досвід, ваша мудрість, ваш професіоналізм примножували славу Кременчуцького педагогічного училища і ще багато років будуть зразком для молодого покоління як учнів та студентів, так і викладачів. Дякуємо вам за все!

З повагою, колектив училища

Якби мені довелося писати книгу про себе, про своє життя, вона починалася б так: «Я народилася 1 вересня 2010 року». Ні, це не редакторська помилка. Це день, коли я вперше переступила поріг Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С. Макаренка як студентка. Тоді й почалося моє справжнє життя, повне нових відкриттів і переживань, злетів і падінь, творчості й подорожей, віри й натхнення. Найбільше сторінок у моїй книзі зайняв би розділ «Мої янголи». Мені навіть здається, що ця моя вигадана книжка існує насправді, і я перечитую її щодня.

У школі мені не дуже пощастило: я не зустріла жодного однодумця серед учителів. Але тепер, після навчання в училищі, маю їх достатньо, і найдорожчий із них – класний керівник, Дейч Олена Яківна. Я звертаюся до неї у складні моменти, і вона допомагає жити. Можливо, завдяки цьому я зовсім не відчуваю, що я вже не є частинкою єдиної училищної родини. Минуло вже три місяці, а до мене так і не прийшло усвідомлення того, що це все насправді, що це не літні канікули, не короткочасна розлука, що це – назавжди. Дуже сподіваюся, що це відчуття так і не прийде, і я в душі назавжди залишусь студенткою рідного педагогічного училища.

Дарина Халявка, випускниця 2014 р.

Кореспонденти «Нашої газети» провели блиц-опитування, звернувшись до своїх одногрупників із запитанням: «Що для вас значить 1 вересня?». Так ось:

- 1 вересня – це свято першокласника, нова сходи́нка у його житті. А що ж таке День знань для одинадцятикласника? З одного боку, це радість. Радість того, що через 10 місяців ти станеш вільною людиною, поринеш у новий вир життя. А з іншого, зовсім скоро ти вже не побачиш своїх улюблених одногрупників. Цього року Перше вересня – сумне свято.

- Цей день особливий для кожного: він дає нам зрозуміти, що так швидко проходить літо, минають роки... Тож не можна втрачати ні хвилини, бо час не повернути....

- Раніше я не дуже любила це свято: закінчувалося літо, починалися нові випробування. Але цього року 1 вересня стало для мене особливим днем тому, що це останній рік з моєю улюбленою групою Л-23. Сумно, що зовсім скоро закінчатся шкільні роки....

- Я рада, що нарешті побачила своїх друзів та улюблених учителів, бо люблю наш ліцей, а навчання тут – справжнє задоволен-

ня...

- 1 вересня – свято. Але за ним ідуть звичайні навчальні дні. Треба рано вставати, ходити на пари та нулівки, але саме цього, іноді, так не вистачає влітку....

- За всі навчальні роки в ліцеї моя група стала для мене справжньою родиною. Я розумію, що цей рік пролетить непомітно, тому треба зробити все, щоб він запам'ятався найприємнішими спогадами.

Надія Череп'яна, Л-23

«Для мене перше вересня, мабуть, як весна, тому що приходять нові студенти, юні паростки, які зеленіють, молодіють, і разом із ними ти відчуваєш себе молодим. Так що для когось це початок осені, а для нас це весна, яка дає поштовх новому життю», - роздумує досвідчений педагог Ірина Олексіївна Біла.

«Перше вересня – день початку клопіткої та наполегливої роботи. Усім, хто викладає в навчальних

зкладах, добре відомо, наскільки важка праця вчителя, відповідальна й насичена різними емоціями. Проте кожен навчальний рік починається зі свята під такою символічною назвою – День знань. Тож уперед, до нових звершень!» - так говорить молодий викладач Коверсун Наталія Анатоліївна.

«Перше вересня - це хвилювання, радість, сподівання... І невимовне бажання хоч на якусь коротесеньку мить потрапити у власне дитинство і студентську юність... Бо скільки не пройшло б часу, у наших спогадах ми повертаємось туди», - поділилася з нами своїми думками Терещенко Ольга Василівна, яка багато років присвятила нашому училищу.

“А для учасників Народного дівочого духового оркестру «Роксолана» свято починається задовго до 1 вересня, - говорить заслужений працівник культури Квітка Віктор Федорович. - У музикантів особливий статус та незвичайний ритм життя. У нас: репетиції, репетиції, концерти, і знову репетиції.»

Навчальний рік розпочався. Усі до праці!

Поради майбутнім учителям

28 вересня вся світова громадськість буде відзначати 96-й день народження В.О. Сухомлинського, славетного педагога-гуманіста, мислителя, дитячого письменника, науковця, психолога, дослідника і публіциста, громадського діяча, автора унікальної психолого-педагогічної системи.

Багато сучасних педагогів та вихователів схилиються до думки, що приклад колошального досвіду Василя Олександровича у свій час дав прекрасні результати й заслуговує на особливу увагу сьогодні.

Тож, не забудьте згадати мудре слово педагога у ці вересневі дні.

- Роки дитинства — це насамперед виховання серця.

- Виховуючи свою дитину, ти виховуєш себе.

- Знання без виховання - меч в руках божевільного.

- До хорошого уроку вчитель готується все життя.

- У наших школах не повинно бути нещасливих дітей, душу яких гнітить думка, що вони ні до чого не здібні.

- Поважайте дитяче бажання бути хорошим, бережіть його як найтонший рух людської душі, не зловживайте своєю владою, не перетворюйте мудрості батьківської влади на деспотичне самодурство.

Світлана Іванівна Барда,
викладач психолого-педагогічних дисциплін

«Ставлення до ідеї Батьківщини як до священного і найдорожчого облагороджує всі людські почуття, зближує, ріднить людей, очищає душі від усього, що принижує її гідність»

В.О.Сухомлинський

На урочисту лінійку, присвячену Дню знань, у національному вбранні прийшли всі студенти моєї групи. Упевнена: свою причетність до українських традицій ми збережемо!

Ангеліна Дегтяр, У-23

Мої враження від практики

«Учитель – це пророк, який несе світло людям і веде націю у майбутнє», - так говорив видатний педагог В.А. Сухомлинський. Як і всяка робота, праця вчителя постійно потребує руху вперед,

роботи над собою. Тому, працюючи помічником вихователя в ЗОШ №1 м. Кременчука, де проходила педагогічну практику в шкільному таборі "Сонячний", я дуже ретельно готувалась до кожної зустрічі з дітьми. А моїм наставником була Попович Наталія Анатоліївна.

Сама я дуже люблю хореографію. Тому під час педагогічної практики я щодня проводила під музичний супровід ранкову гімнастику з ритмічними рухами, ви-

гадувала різноманітні танці й дискотеки. Можу зробити висновок, що проведення активних заходів, спортивних змагань позитивно впливає на здоров'я і сприяє хорошему настрою в дітей. Особливо цікаво пройшло спортивне свято "Малі Олімпійські ігри", бо я зрозуміла, що головне у виховному процесі – це взаємодія вчителя з дітьми, тому уже зараз треба дуже вимогливо ставитися до себе, рівня своїх знань та культури.

Вероніка Гончаренко, У-43

Прекрасна школа, діти всі чудові
Ідуть із квітами в такий ранковий час.
Сьогодні зранку вже стають дорослі:
Сьогодні ж зранку йдуть у перший клас.
Малеча є й сумна, а є й весела,
Он хтось радіє, а хтось сльози ллє,
Вона така вся різна, загадкова,
І доброта ключем із серця б'є.
Ми вже прийшли на практику, студенти,
Для нас все невідоме, все нове,
Як першачки, крокуємо до школи,
І думаєм тихенько: Аж коли уже?
Пройшло все швидко, навіть пролетіло,
Дитячі сльози були, шум і гам,
У нашій пам'яті, звичайно ж, не змарні-
ло,
Воно навіки буде в серці там.
Ми хочемо сказати вам СПАСИБІ,
За теплоту, турботу повсякчас,
За те, що дали нам таку можливість
Повести діток
ПЕРШИЙ РАЗ У ПЕРШИЙ КЛАС!
Від себе хочу щиро я сказати,
Що очі їхні буду довго пам'ятати,
І вірю, що іще не раз
Як вчитель я піду до них у клас.

Вікторія Тригуб, У-62

Другий раз у перший клас

Першого вересня у студентів випускних курсів Кременчуцького педагогічного училища була можливість побувати ще один раз у першому класі. Стоячи на святковій лінійці, серце ностальгійно бринить: у думках пропливають забуті образи, ніби уривки чогось давно минулого, далекого, але дуже рідного. Мимохіть згадується своє перше вересня... Перша вчителька... Перший урок... Але погляд твій раптом зустрічається з поглядом першокласника. Ти бачиш його очі, які світяться цікавістю і дитячим захопленням, але водночас це страх та нерішучість.

Побувши тиждень разом із першокласниками, ми зрозуміли, які значні завдання стоять перед учителем - класоводом. Адже їй весь час потрібно пам'ятати, що до кожної дитини в класі треба виявляти чуйність, щирість, зацікавленість. Спостерігаючи за роботою вчителя 1-Г класу Вікторії Вадимівни, я пропоную поради для тих, хто хоче в майбутньому працювати вчителем та віддати своє серце дітям:

Такою була студентка
Пилявець Вікторія в 1 класі.

- Завжди посміхайтесь.
- Дітей зустрічайте словами: «Я чекала на вас!»
- Любіть кожну дитину, не виділяйте особливих.

- Радійте, коли дитина досягає успіху.
- Розвивайте в собі великий дар терпіння.
- Слухайте своє серце, бо тільки так дійдете до серцець дітей.

Бажаю нам усім колись увійти у свій клас і стати для першачків другою мамою, людиною, яка поведе їх у світ знань!

Вікторія Пилявець, У-43

Школа вожатого - це креатив

Ми, творча, енергійна, сучасна молодь педагогічного училища, перебуваємо в постійному нестримному вирі здобуття професійної компетентності. Маючи велике бажання бути ближчими до дітей, постійно пізнаємо секрети дитячої душі.

Школа вожатого відкриває перед нами цікавий простір для набуття та вдосконалення професійних умінь і навичок. Кожне заняття – це новий нестандартний підхід до дитини, креативні ідеї в роботі з новим поколінням, сучасний погляд на організацію дозвілля. Навчальний процес дає нам ґрунтовні теоретичні знання, а педагогічна практика є рушієм кроком в оволодінні практичними навичками майбутньої педагогічної діяльності. Проте саме Школа вожатого є осередком особистісної підготовки студентів до роботи в дитячих таборах відпочинку, організації виховного позакласного й позашкільного процесу.

Щозаняття ми пізнаємо теоретичні основи

й рекомендації по роботі з дітьми і підлітками, а також створюємо і проводимо практичні заняття з організації різноманітних заходів. Критичне мислення, самоаналіз, спільна робота, творча конкуренція – це вірні супутники, які супроводжують нас на шляху до омріяної мети.

Ми маємо чудову можливість ефективно застосовувати свої навички, набувати професійного досвіду, адже працюємо з обдарованими, ерудованими дітьми в НОК «Ерудит», а також демонструємо свою майстерність під час табірних зборів та літньої практики в інших оздоровчих таборах. Ця робота нелегка, адже вимагає конкретних знань, широких комунікативних, моральних, естетичних і організаторських компетенцій, але це ще й цікавий і незабутній етап нашого навчання. Ми не уникаємо труднощів, а навпаки, шукаємо їх і з творчим ентузіазмом знаходимо шляхи їх вирішення.

Юлія Бабич, У-44

Увечері лягаю спати,
Прошу казку розказати,
Як всім дітям, перед сном.
Де там! Мама за столом:
Пише, пише, щось гортає,
І на мене не зважає.
А що скаже – я й так знаю:
«Плани тільки допишу
І контрольні перевірю,
– все, що хочеш, розкажу»...
Тільки я уже не вірю...

Ось такі слова могли б сказати «вчительські діти» своїм матусям. Але сьогодні вони хочуть привітати їх із професійним святом.

Професія вчителя мені знайома змалечку

Мама навчає дітей у школі, а я її чекаю... Ще в дитинстві я зрозуміла, що професія вчителя - це не тільки безсонні ночі за зошитами та книгами. Це, насамперед, допитливі, довірливі очі дітей, які прагнуть подорожі у чарівний світ Країни знань. Я на перервах ходила до мами в клас, гралася з дітками. У дні самоврядування в школі я проводила уроки в її класі. І ось тепер я - студентка Кременчуцького педагогічного училища, на шляху у здійснення моєї мрії: стати вчителем, як моя мама. Я вірю, що незабаром твоє професійне свято стане нашим сімейним.

Олеся Гребінник, У-33

Сповідь учительської дитини

Уже другий рік я навчаюсь у нашому ліцеї на історико-економічному профілі. А в переддень Дня працівника освіти хочу розповісти про те, як це бути вчительською дитиною.

Моя мама, Луценко Руслана Іванівна, працює вчителем початкових класів в моєму рідному селі Хорішки. До вступу в ліцей вона була завжди поряд не тільки з дня мого народження, але і з першого класу. Так-так: моя мама - моя перша вчителька!

Бути вчительською дитиною не так-то і класно, як дехто думає. Ось, наприклад, зовсім трішечки порушив ти поведінку на уроці або небездоганно виконав домашнє завдання, то відразу чуєш: «До матері!» І ти з похиленою головою йдеш

слухати нотації, а коли ніхто не бачить, то і «непедагогічних» стусанів.

Насправді, учительські діти по-різному ставляться до свого особливого «статусу»: одні потерпають від нього, інші - дякують долі. А я, як донька вчительки, маю такі спогади дитинства:

- Принаймні три рази на рік у будинку приємно пахло квітами, тож завжди мала

надію, що подаровані ці гарні букети від щирого серця.

- Мама рідко читала мені казки, бо засинала я під приглушені розмови за стінкою: про перевірки з райвно та історії про нерадивих учнів та їх батьків.

- Уночі мама перевіряла зошити, а мені здавалося, що вчителі взагалі можуть не спати.

Іноді мені заздрили, а подекуди недолюбливали. Але тепер пишаюся тим, що моя мама - вчителька! Я вважаю, що це одна з найнеобхідніших професій, адже без учителів не було б ні президентів, ні депутатів. Спасибі тобі, моя матусе, за все! З Днем учителя!

Даниїла Луценко, Л-13

Події. Конкурси. Враження.

ЯКБИ НЕ ГАЗЕТА

Якби не газета, не пізнали б редколегії різних років відомої істини: найбільша розкіш у світі – людське спілкування...

Якби не газета, не зустріла б я таку. Дивлюся на цю жінку: комсомолка, усе така ж завзята й непосидлива, відмінниця, адже в неї «на відмінно» хоч викладання різних дисциплін, хоч менеджерська жилка, хоч виховання підростаючих студентів і вже давно дорослих випускників, і просто красуня. У неї в очах так і стрибають бісики, і це незважаючи на солідний досвід! Пліч-о-пліч із Ольгою Іванівною Кривченко зросло не одне покоління її нинішніх колег, які перейняли у свого наставника, мабуть, просту й складну водночас науку: учити так, як жити, й жити, як учити.

Якби не газета, не було б і посиденьок за черговим її числом, і зустрічей-нарад віч-на-віч із головним редактором, і «летячок»-перепалок у переході, і фірмових рецептів «із життя», і смачних, солодких і кисленько-гіркуватих, випусків «Нашої».

Глибоко символічно: день народження Ольги Іванівни співпадає із днем народження щотижневого номера газети. Тому 3 ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, люба!

Тетяна Олексіївна Савченко

Увага! Конкурс!

З метою популяризації педагогічної праці, професійної підготовки студентів та з нагоди Дня учителя, оголошується

конкурс на краще інтерв'ю

з класним керівником або улюбленим учителем. Кращі матеріали читайте на сторінках «Нашої газети».

Шановні читачі та кореспонденти «Нашої газети»!

Ось і вийшов у світ перший випуск, створений оновленою редакцією газети училища. Ми дякуємо нашим кореспондентам, які так активно прилучилися до написання статей, проведення опитувань. Але ми не можемо опублікувати всі матеріали. Справді, ми були приємно здивовані такою активністю. Найбільше матеріалів надіслали кореспонденти груп: У-21 (група студентів), У-43 (Гончаренко В.), У-43 (Пилявець В.), У-32 (Дяченко Н., Терлецька І., Сидоренко І.), У-23 (Дегтяр А.), Л-23 (Череп'яна Н.), Л-13 (Луценко Д.), викладачі ПЦК психолого-педагогічних дисциплін, випускники училища та інші дописувачі. Прекрасні вірші надіслали наші поетеси Орлова Тетяна (У-33), Спичак Карина (У-52), Тригуб Вікторія (У-62). Цікаві фоторепортажі, сюжети, публікації продовжують надходити щодня! Ми обіцяємо найцікавіші з них опублікувати в наступних числах.

І пам'ятайте: це – НАША газета, бо ми створюємо її РАЗОМ!

«Наша газета»

Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного училища
ім. А.С.Макаренка
Редактор: Іваненко Т.І.
Літературний редактор: Савченко Т.О.
Комп'ютерна верстка: Іванова А.О.
Відповідальність за зміст публікацій несуть їх автори.
Редакція не завжди поділяє точку зору автора.
Редакція залишає за собою право виправляти матеріал із збереженням змісту.

Віддруковано
у ТОВ «Кременчуцька міська
друкарня»
(вул. Перемоги, 34)
тир. 250 прим., зам № 1203

Адреса училища:
39623, м.Кременчук,
вул. Л.Чайкіної, 33.
Тел.: (05366) 5-33-01